

eenvoudiger en sneller. Zodoende deed Edison zijn eerste zaken. Hij zette zelfs haastig een beursnoteringsbedrijf op. Abonnees ontvingen per telegraaf verzonden beurskoersen, afgeleverd in drukvorm op een continue strook papier.¹⁹ Edison beweerde dat hij tussen dertig en vijftig abonnees had,²⁰ maar besloot toch dat hij in Boston nooit veel geld zou verdienen en vertrok naar New York City.

Op naar New York City

Toen Edison naar New York verhuisde, had hij aanzienlijke schulden. Hij had grote stappen gezet in het ontwikkelen van een duplextelegraaf waarmee twee afzonderlijke berichten tegelijkertijd over dezelfde draad konden worden gezonden,²¹ maar hij had financiering nodig om daarvan – en van zichzelf – een succes te maken.

Zijn eerste stap was het vinden van een baan. Hij solliciteerde naar een functie als telegrafist bij Western Union in Manhattan. Het duurde een paar dagen voor het bedrijf antwoordde. Edison bracht de tijd door in de batterijruimte van de Laws Reporting Telegraph Company,²² waar hij het ingewikkelde apparaat bestudeerde waarmee het bedrijf beurskoersen verzamelde en aan abonnees verzond.²³ De beurshandel was ook toen al een wilde, hectische toestand; onmiddellijke communicatie van prijzen en trends was essentieel.

En toen ging de machine kapot.²⁴

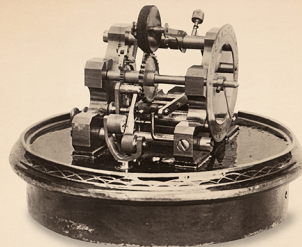
Het ingewikkelde instrument voor het versturen over alle lijnen, dat veel lawaai maakte, stopte plotseling met een knal. Binnen twee minuten renden meer dan driehonderd jongens naar boven – een jongen per handelaar op straat –, roepend dat de draad van hun handelaar kapot was en meteen gemaakt moest worden.²⁵

Vanzelfsprekend brak in het kantoor grote paniek uit. Edison, die niet in dienst was, wist precies wat het probleem was. 'Een van de ontelbare contactveren was afgebroken en tussen de twee tandwielen gevallen, waardoor het instrument gestopt was.' Op dat moment kwam bedrijfseigenaar Samuel Laws binnen. Toen Edison zei dat hij

Hiernaast: telegraafgebouw van Western Union in New York

Hierna: hoofdbedieningsruimte van het Western Unionkantoor in New York, met het pneumatische systeem voor het versturen van berichten

aan te gaan en in de zomer van 1874 waren de eerste quadruplex-systemen bedrijfsklaar.⁴² Tot zover was alles in orde.

Tegelijkertijd probeerde de rijke financier Jay Gould controle te krijgen over de ontlukende telegrafiebranche. Gould was eigenaar van de Atlantic & Pacific Telegraph Company, een geduchte concurrent van Western Union.⁴³ Gould had in het geheim onderhandeld met supervisor Thomas T. Eckert van Western Union over een overname van het concurrerende bedrijf. Eckert was tijdens de Burgeroorlog staatsecretaris van Oorlog geweest onder de regering Lincoln en had het een en ander over manipulatie geleerd van minister van Oorlog Stanton.⁴⁴ Toen Western Uniondirecteur William Orton een lange reis naar het buitenland ondernam, benaderden Eckert en Gould Edison en haalden hem over de quadruplextelegraafrechten aan Atlantic & Pacific Telegraph Company te verkopen.⁴⁵ Dat ging eenvoudig. Gould had kort daarvoor Edisons Automatic Telegraph Company gekocht, samen met al Edisons eerdere telegraafpatenten 'en zijn diensten als elektriciteitsexpert'.⁴⁶ Orton had de stad verlaten en Edison was door het door Orton geboden beginkapitaal heen. Er was geen bedrijfscontract voor de

Boven: de Pope-Edisonstelegraafprinter

Hiernaast: Frederick Opper-cartoon voor Puck met Jay Gould als duivel aan het hoofd van de del

En nieuwe vriendschappen

Edison was al een succesvol uitvinder en beroemdheid toen hij voor het eerst Henry Ford ontmoette. In 1896 was de jonge Ford slechts een ingenieur in Edisons Illuminating Company in Detroit.⁴⁶ Tijdens een bedrijfsconventie op Coney Island werd Ford aan Edison voorgesteld. Ford beschreef zijn nevenproject – een prototype voor een auto aangedreven door een benzinemotor (in plaats van de reeds bestaande elektrische auto's). Edison werd gefascineerd door het idee en riep volgens Ford, terwijl hij met zijn vuist op tafel sloeg: 'Jongeman, dat is het!' Hij stimuleerde Ford om 'ervoor te gaan'. Een geïnspireerde Ford besloot zijn idee verder uit te werken.⁴⁷

Ondanks Edisons ogenschijnlijke enthousiasme was hij Henry Ford en de benzinemotor snel weer vergeten. De twee ontmoetten elkaar pas elf jaar later opnieuw, uitsluitend omdat Ford, nu hoofd van Ford Motors en succesvol autoproducent, Edison om een gesigeneerde foto vroeg. Edison stuurde hem weg zonder foto. In 1912 kwamen de twee overeen dat Edison zou werken aan een elektrische batterij voor gebruik in Fords auto's.⁴⁸ Veel pogingen bereikten nooit hun doel, maar Edison en Ford werden goede vrienden, en Ford financierde veel van Edisons toekomstige ondernemingen.

Toen besloten ze te gaan kamperen.

In 1916 ondernamen de negenenzestigjarige Edison, de levendige, achtenveertigjarige Harvey Firestone (bekend van de bandenfabricage) en de negenenzeventigjarige natuurkenner John Burroughs de eerste van wat jaarlijkse kampeertrips zouden worden.⁴⁹ Het doel was even bevrijd te zijn van de stress van het runnen van hun bedrijven en de voortdurende aandacht van de pers. Dat eerste jaar reisden ze per auto 'door de Adirondacks en de Green Mountains'.⁵⁰ De drieënvijftigjarige Ford moest op het laatste moment afzeggen, maar de bijna tien jaar daarop ging hij mee op alle volgende trips.⁵¹

De leden van de 'Millionaires Club'⁵² leefden niet bepaald primitief in de wildernis.⁵³ Burroughs had het over het 'Waldorf-Astoria on Wheels' dat ons overal volgde.⁵⁴ De groep bestond uit maximaal

Hiernaast: Henry Ford groet Thomas Edison

Hierna (gezet van links): Henry Ford, Thomas Edison, president Warren Harding, Harvey Firestone en anderen op een van hun befaamde kampeertochten

